

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร

เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร ว่าด้วยการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพรและนายอำเภอจอมบึง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกระเบียบ ติความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ คำสั่ง เพื่อวิธีการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เกี่ยวกับกิจการเลี้ยงสุกร ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบการเลี้ยงสุกรนั้น

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุง ตลอดจนการให้อาหารอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“อาคาร” หมายความว่า บ้าน เรือน โรง ร้าน อาคารที่ใช้เป็นสถานประกอบการเลี้ยงสุกรตามข้อบัญญัตินี้

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิตหรือการให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรร่วมกันได้

“มลพิษการสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖ ให้กิจการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร

ข้อ ๗ สถานประกอบการกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ซึ่งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบการใดที่เข้าข่าย

เป็นโรงงานหรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการปฏิบัติ เกี่ยวกับการดูแลสภาพ หรือสุขลักษณะของที่ใช้ ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๘ สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทาง ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรน้อยกว่าหรือเท่ากับ ๕ ตัว ต้องมีระยะห่าง ในระยะที่ไม่สร้างความเดือดร้อนรำคาญต่อบ้านเรือนใกล้เคียง และต้องควบคุมไม่ให้เกิดมลพิษและกลิ่น รบกวนประชาชน ผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

(๒) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๓) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๔) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕๑ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๕) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๖) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

สำหรับเขตพื้นที่บริเวณชุมชนที่มีผู้อาศัยหนาแน่นสามารถเลี้ยงสุกรได้ไม่เกิน ๕ ตัว ต่อบาง ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือการก่อเหตุรำคาญของประชาชน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

ข้อ ๑๐ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วนและอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาสถานที่ตามที่กำหนดไว้ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอและทำความสะอาดกวาดล้าง สถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน

(๒) ต้องประกอบการค้าภายในเขตสถานที่ และตามกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอถ้าเศษวัตถุหรือ วัตถุแห่งการค่านั้นจัดใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละอองแมลงวันและสัตว์อื่น ๆ

(๔) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่พักพิงแมลงวัน ยุง และสัตว์นำโรคอื่น ๆ

(๕) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๖) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้ได้สุลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๓

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

ข้อ ๑๒ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ข้อ ๑๓ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคง แข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การ เลี้ยงสัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๑๔ พื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียง ที่เหมาะสม ให้น้ำหรือปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก

ข้อ ๑๕ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๖ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและปล่อยสัตว์กว้างเพียงพอ คอกสัตว์กันเป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

ข้อ ๑๗ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๘ ถนนภายในสถานที่ประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๙ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

หมวด ๔

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๒๐ อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๒๑ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษา ความสะดวกอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๒๒ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๒๓ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๒๔ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้รับมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียว แล้วนำไปล้างทำความสะอาด ก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น

ข้อ ๒๕ ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐานและปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ ในแต่ละวัน

ข้อ ๒๖ กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบ ให้สะอาด ตรวจสอบท่อระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุง คุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

หมวด ๕

สุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีความแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งผลกระทบต่อโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หนูน้ำหนก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน

ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิและโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพัก รักษาให้หาย

ข้อ ๒๘ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๙ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๓๐ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วม และจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มือต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

หมวด ๖

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๑ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๓๒ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และรายงานการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๓ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๓๔ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผา อย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร ว่าด้วยกันนั้น

ข้อ ๓๕ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๖ ห้ามทิ้งมูลสัตว์ หรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๓๗ ต้องมีห้องน้ำ และห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๘ กรณีการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ผู้ประกอบการจะต้องมีวิศวกรสิ่งแวดล้อม หรือผู้มีคุณสมบัติที่มีคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับปศุสัตว์หรือสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๓๙ กรณีระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นระบบหมักก๊าซชีวภาพสำหรับสุกรมากกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องเป็นระบบที่ได้มาตรฐานสากล และออกแบบระบบถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในการออกแบบต้องได้รับการรับรองหรือเห็นชอบจากผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) โครงสร้างฐานราก ผนัง รางน้ำ และลานตาก ต้องมีความมั่นคงแข็งแรง ทนแรงกดทับ หรือแรงกดดันจากน้ำเสีย และก๊าซชีวภาพที่เกิดขึ้นจากระบบ และต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรโยธา คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบระบบหมักก๊าซชีวภาพอย่างน้อย ๒ ปี

(๒) ระบบควบคุมการไหลเวียนของน้ำเสีย ท่อดึงกาก ระบบควบคุมแรงดันก๊าซชีวภาพ และตัวกรองต้องออกแบบให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำเสีย และต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรสิ่งแวดล้อมหรือวิศวกรเครื่องกลคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบระบบหมักก๊าซชีวภาพอย่างน้อย ๒ ปี

(๓) กรณีการนำก๊าซไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า จะต้องแสดงแผนภูมิของระบบไฟฟ้า แสดงการจัดวางและเชื่อมต่อทั้งหมดโดยละเอียด กรณีผลิตไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรไฟฟ้า มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างน้อย ๒ ปี

ทั้งนี้ ก่อนการดำเนินการ ให้มีความประสงค์ติดตั้งระบบยื่นแบบแปลน และแผนผังต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ และเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบรับรองก่อนใช้งาน

ข้อ ๔๐ ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

หมวด ๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

- ข้อ ๔๑ ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน
- ข้อ ๔๒ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และถูกต้อง
- ข้อ ๔๓ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์จนทั่ว และกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผา ต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการเผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรียนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

ข้อ ๔๔ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

ข้อ ๔๕ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อเกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยง และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

หมวด ๘

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย การป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๔๖ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่าย โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๗ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๘ ระดับเสียงในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๙ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๕๐ วิธีการตรวจคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ ให้ใช้วิธีการ ตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๕๑ ควรควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการมิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบการ

หมวด ๙

ใบอนุญาต

ข้อ ๕๒ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีเป็นนิติบุคคล
- (๔) หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน ที่รับรอง ความถูกต้องของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ กรณีผู้ขอใบอนุญาตไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง
- (๕) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๖) ใบอนุญาตฉบับจริงกรณีต่ออายุใบอนุญาต
- (๗) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร
- (๘) แผนผังแสดงบริเวณ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหาร ผสมอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลาย ซาก สัตว์ พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล อาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัย
- (๙) อื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๕๓ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการ ขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๕๔ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วน

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่ดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกข้อความบกพร่อง และรายงานเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๕ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็กไพร เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๑ และข้อ ๕๒ ด้วย

หมวด ๑๐

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่มีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบตามจำนวน

ข้อ ๕๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร

ข้อ ๕๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึก การแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๖๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้ทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๖๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้ง ให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๖๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๑๑

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๖๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือจัดส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๖๕ ผู้ใด การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๖ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามหมวด ๒ ไม่บังคับใช้กับบรรดาฟาร์มสุกรที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๖๗ ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่ประกอบกิจการอยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับจะต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้บังคับใช้ในท้องถิ่น

ข้อ ๖๘ นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรที่ได้ประกอบกิจการอยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำการก่อสร้างหรือต่อเติมอาคาร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖๙ ผู้ที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ประกอบกิจการไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ เมื่อต่อใบอนุญาตให้ปฏิบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ทัศนา แซ่มสะอาด

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร

เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร

พ.ศ. ๒๕๖๘

ลำดับที่	ประเภทกิจการการเลี้ยงสุกร	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)
๑.	การเลี้ยงสุกร ๖ - ๒๐ ตัว	๑๐๐
๒.	การเลี้ยงสุกร ๒๑ - ๔๐ ตัว	๓๐๐
๓.	การเลี้ยงสุกร ๔๑ - ๑๐๐ ตัว	๕๐๐
๔.	การเลี้ยงสุกร ๑๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว	๑,๐๐๐
๕.	การเลี้ยงสุกร ๑,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ ตัว	๓,๐๐๐
๖.	การเลี้ยงสุกร ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ ตัว	๕,๐๐๐
๗.	การเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ ตัวขึ้นไป	๗,๐๐๐

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

แบบคำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการกิจการเลี้ยงสุกร

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....
ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยง.....ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังนี้

๒. ชื่อสถานประกอบการ.....
จำนวนที่เลี้ยง.....ตัว จำนวนคนงาน.....คน

๓. สถานประกอบการตั้งแต่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....อาคารประกอบการมีเนื้อที่.....

๔. ทำงานปกติตั้งแต่เวลา.....น. ถึงเวลา.....น. รวมวันละ.....ชั่วโมง

๕. จำนวนและระดับผู้ซึ่งทำงานในสถานประกอบการ รวม.....คน

๕.๑ เจ้าหน้าที่บริหารและวิชาการ.....คน

๕.๒ คนงานชาย.....คน คนงานหญิง.....คน

๕. การควบคุมมลพิษ

๕.๑ มลพิษที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ (น้ำเสีย/ของเสีย/มลพิษทางอากาศ/สิ่งปฏิกูล)
(ระบุชื่อและปริมาณ) (ถ้ามี)

.....
.....
.....

๕.๒ การควบคุมมลพิษก่อนปล่อยออกสู่ภายนอก (การบำบัดหรือปรับปรุงคุณภาพ
น้ำเสีย/ของเสีย/มลพิษทางอากาศ/สิ่งปฏิกูล)

.....

.....

.....

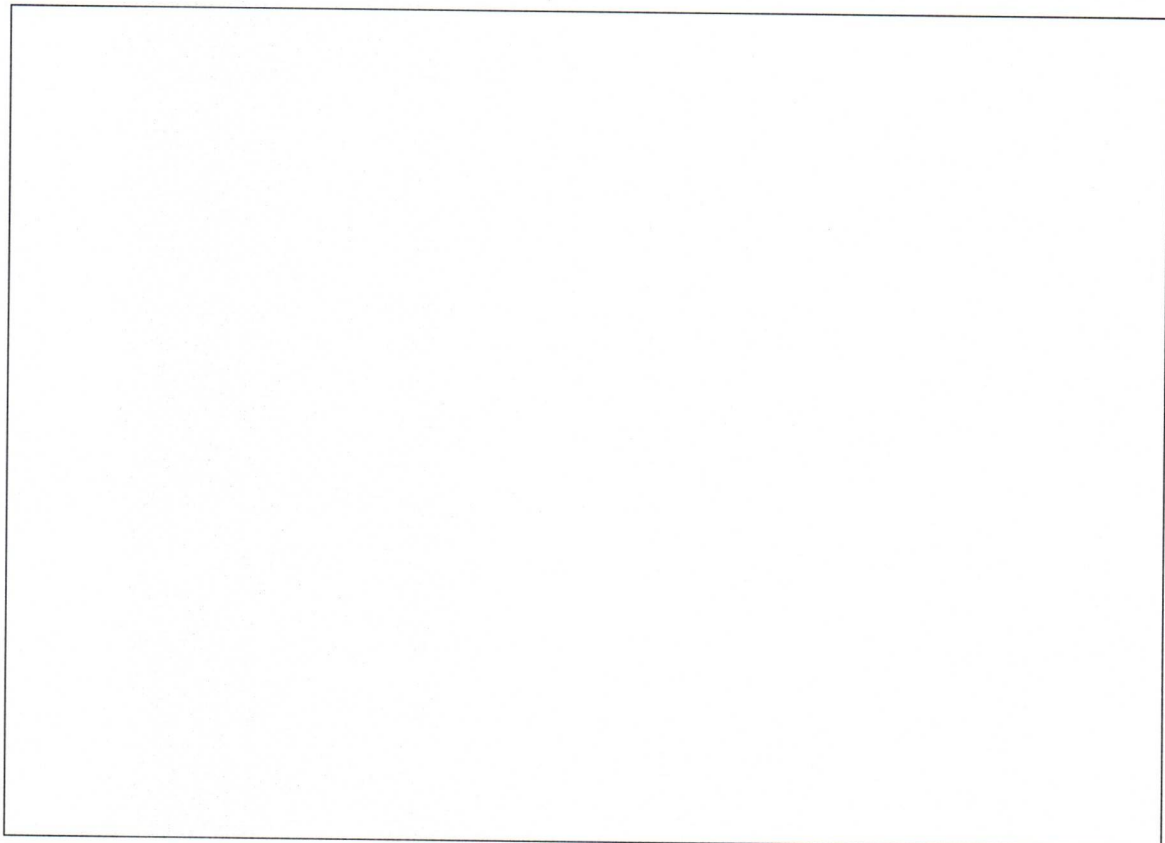
๖.มาตรการป้องกันอันตรายสำหรับผู้ปฏิบัติงาน/คนงาน

.....

.....

.....

๗. แผนที่สังเขป แสดงแผนที่ตั้งสถานประกอบการ

๘. หลักฐานที่นำมาประกอบการพิจารณาคำขออนุญาต

() สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ ระบุ.....)

() สำเนาทะเบียนบ้าน

() สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีเป็นนิติบุคคล

() หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน
ที่รับรองความถูกต้องของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจกรณีผู้ขอใบอนุญาตไม่สามารถยื่นคำขอได้
ด้วยตนเอง

() สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

() ใบอนุญาตฉบับจริงกรณีต่ออายุใบอนุญาต

() ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร

() เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ

๑)

๒)

ขอรับรองว่า ข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

แบบคำขอต้ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....
ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขอต้ออายุอนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วดังนี้
- () สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ ระบุ.....)
- () สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบการ
ประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น
- () ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- () สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
- () หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
- () เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ
- ๑)
- ๒)

ขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต้ออายุใบอนุญาต
(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....วัน
นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

เล่มที่.....เลขที่...../.....

๑. เจ้าพนักงานอนุญาตให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ชื่อประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

๒. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๘

๓. หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น
หรือที่เกี่ยวข้องโดยไม่อาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔. ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๔.๑).....

(๔.๒).....

๕. ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๖. ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นสุดอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ๑. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบ
กิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒. หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาต
สิ้นอายุพร้อมเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(ด้านหลัง)

รายการต่ออายุใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียม

[illegible]

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

แบบคำขอรับใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....
ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

๒. ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่.....เลขที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ประเภท.....

๓. ใบอนุญาต ได้สูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุด เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วดังนี้

() สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ ระบุ.....)

() สำเนาทะเบียนบ้าน

() เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ คือ

() สำเนาบันทนาการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย
(กรณีใบอนุญาตสูญหาย)

() ใบอนุญาตฉบับเดิมเท่าที่เหลืออยู่ (กรณีใบอนุญาตถูกทำลาย/ชำรุด)

ขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต
(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอรับใบแทนใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต

ใบรับคำขอรับใบแทนใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....วัน
นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....